

Biroul permanent al Senatului
Bp 217, 07.06.2018

429 9.07.2018

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței Guvernului nr.25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România

Analizând propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței Guvernului nr.25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România (b217 din 03.05.2018), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/2183/08.05.2018 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D460/09.05.2018,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect completarea Ordonanței Guvernului nr.25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit Expunerii de motive, se preconizează, cu privire la angajarea străinilor în România, „completarea OG nr.25/2014 cu prevederea legală conform căreia străinii, etnici români, care sunt cetățeni ai Republicii Moldova și ai statelor în care există comunități românești semnificative – Ucraina,

Serbia, Albania, etc, fără a fi necesară obținerea avizului de angajare de către angajator.”

Prin obiectul de reglementare, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că Secretarul General al Senatului a transmis Consiliului Legislativ spre avizare, cu adresele nr.B677 din 07.02.2018 și nr.B102 din 20.03.2018, alte două propuneri legislative având ca obiect modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, cu modificările și completările ulterioare, pentru care au fost emise avizele nr. 150/02.03.2018 - favorabil cu observații, respectiv avizul negativ nr.361/20.04.2018.

În vederea sistematizării legislației și promovării unor soluții unitare și coerente, recomandăm dezbaterea concomitentă în Parlament a acestor proiecte de acte normative care vizează intervenții legislative asupra aceluiași act normativ.

3. Precizăm că potrivit art.5 alin.(3) lit.a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

*„(3) **Guvernul României, prin instituțiile abilitate, transmite Comisiei Europene și guvernelor celorlalte state membre în timp util și nu mai târziu de momentul în care sunt făcute publice, informații privind:***

*a) **proiectele de acte normative care propun măsuri cu privire la lucrătorii din state terțe și membrii lor de familie, în ceea ce privește intrarea, șederea și angajarea în muncă, precum și realizarea egalității de tratament în condițiile de viață și de muncă, drepturile salariale și alte drepturi economice, promovarea integrării în forța de muncă autohtonă și în societate și returnarea voluntară în țara de origine a unor astfel de persoane;**”*

4. Referitor la **Expunerea de motive**, semnalăm că aceasta nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare, prevăzută la art.31 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, neexistând informații referitoare la impactul asupra sistemului juridic, respectiv: implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare; **compatibilitatea cu reglementările Uniunii Europene în materie, determinarea exactă a acestora** și, dacă este cazul, măsurile viitoare de armonizare care se impun; deciziile Curții de Justiție a Uniunii Europene și alte documente relevante pentru transpunerea sau implementarea prevederilor legale respective.

Precizăm că în domeniul care face obiectul actului normativ asupra căruia se intervine prin prezenta propunere legislativă, respectiv încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, există o vastă legislație derivată a Uniunii Europene, alcătuită din regulamente, directive și decizii, care dezvoltă și pun în aplicare normele primare cuprinse în Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) referitoare la *Spațiul de libertate, securitate și justiție*¹, cunoscute anterior intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona ca *acquis-ul Schengen*. Cu titlu de exemplu, amintim:

- Directiva 2014/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri;

- Directiva 2011/98/UE a Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru;

- Directiva 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din statele terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate;

- Regulamentul (CE) nr.1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor

¹ Conform art.3 alin.(2) TUE, acesta constituie un spațiu „fără frontiere interne, în interiorul căruia este asigurată libera circulație a persoanelor, în corelare cu măsuri adecvate privind controlul la frontierele externe, dreptul de azil, imigrarea, precum și prevenirea criminalității și combaterea acestui fenomen”.

referitoare la micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre și de modificare a dispozițiilor Convenției Schengen;

- Regulamentul (CE) nr.810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009, privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize);

- Regulamentul (UE) nr.610/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen), a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen, a Regulamentelor (CE) nr.1683/95 și (CE) nr.539/2001 ale Consiliului și a Regulamentelor (CE) nr.767/2008 și (CE) nr.810/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului;

- Regulamentul (CE) nr.539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001, de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație;

- Regulamentul (CE) nr.767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS);

- Decizia nr.565/2014 a Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind introducerea unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Bulgaria, Croația, Cipru și România a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora pentru tranzitul sau șederea preconizată pe teritoriile lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în decursul unei perioade de 180 de zile și de abrogare a Deciziilor nr. 895/2006/CE și 582/2008/CE ale Parlamentului European și Consiliului;

- Regulamentul (CE) nr.333/2002 al Consiliului din 18 februarie 2002 de stabilire a unui model uniform de formular pentru aplicarea unei vize eliberate de statele membre titularilor unui document de călătorie nerecunoscut de statul membru care emite formularul respectiv.

- Regulamentul (UE) nr.259/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 aprilie 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație;

- Regulamentul (UE) nr.509/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr.539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație;

- Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr.168 din 30 iunie 2009, cu excepția art. 9-12;

- Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr.348 din 24 decembrie 2008;

- Directiva 2001/40/CE a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 149 din 2 iunie 2001;

- Directiva 2001/51/CE a Consiliului din 28 iunie 2001 de completare a dispozițiilor prevăzute la articolul 26 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 187 din 10 iulie 2001.

Totodată, precizăm că Uniunea Europeană a încheiat acorduri privind facilitarea eliberării vizelor cu Serbia, Ucraina și Moldova, state vecine României și terțe față de UE, ai căror cetățeni pot fi posibili lucrători transfrontalieri vizati prin prezenta propunere.

Prin urmare, ar fi fost necesar ca instrumentul de prezentare și motivare să evidențieze și măsura în care soluțiile preconizate sunt concordante cu normele Uniunii Europene - derivate sau provenind din angajamente externe – dintre care unele au fost menționate mai sus.

5. Precizăm că, străinii cetățeni ai statelor non-UE vizati prin norma propusă, se pot încadra și în categoriile **lucrătorilor transfrontalieri**, sau **lucrătorilor sezonieri**, aceștia din urmă beneficiind de norme distincte în cuprinsul Ordonanței Guvernului nr.25/2014, care, de altfel, transpune și dispoziții din **Directiva 2014/36/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 *privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri*.

Lucrătorul transfrontalier este definit la art.2 alin.(1) lit.h) din Ordonanța Guvernului nr.25/2014 ca fiind „străinul, cetățean al unui stat ce are frontieră comună cu România și care locuiește în zona de frontieră a statului respectiv, încadrat în muncă într-o localitate de frontieră de pe teritoriul României cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată, încheiat cu un angajator în baza avizului de angajare;”.

Pe de altă parte, lucrătorul sezonier este definit la art.2 alin.(1) lit.g) din Ordonanța Guvernului nr.25/2014 ca fiind „străinul care își menține reședința principală într-un stat terț, dar locuiește legal și temporar pe teritoriul României, **fiind încadrat în muncă pe teritoriul României cu contract individual de muncă pe durată determinată**, încheiat cu un angajator **în baza avizului de angajare**, pentru a presta o activitate care se desfășoară în funcție de succesiunea anotimpurilor”.

Aceste persoane, în conformitate cu prevederile **Directivei 2014/36/UE** pot exercita dreptul de ședere și de muncă în România, pe baza „autorizației în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră”, care poate fi, de la caz la caz și în funcție de perioada de ședere mai mare sau mai mică de 90 de zile, unul dintre documentele prevăzute la art.12 din directivă: vize de scurtă/lungă ședere și/sau un permis de muncă.

Precizăm că la art.40 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.25/1997 se prevede că: „În cuprinsul actelor normative și tratatelor

în vigoare, prin sintagmele "permis de muncă" și "autorizație de muncă" se înțelege "**aviz de angajare**" sau "**aviz de detașare**", după caz, în condițiile prezentei ordonanțe", iar **eliminarea necesității avizului de angajare pentru anumiți lucrători străini face obiectul prezentei propuneri.**

Așadar, recomandăm a se analiza dacă intervenția preconizată nu ar fi trebuit să vizeze prevederile referitoare la lucrătorii sezonieri și lucrătorii transfrontalieri.

6. Propunerea legislativă trebuie corelată cu Ordonanța de urgență nr.194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cel puțin cu privire la art.44, care enumeră ca document necesar pentru solicitarea dreptului de ședere pentru angajare în muncă, avizul de angajare. Totodată, aceste din urmă categorii de străini exceptate sunt acoperite de un sistem de garanții ca: tratate și acorduri, solicitarea unor ministere sau autorități de a desfășura activități, deținerea calității de asociat/acționar/administrator în cadrul unei societăți comerciale, desfășurarea unor activități didactice, științifice sau artistice în baza ordinului unui minister de specialitate, a unor activități temporare solicitate de ministere ori de alte organe ale administrației publice centrale sau locale ori de autorități administrative autonome din România, studii, etc.

Semnalăm că textul alin.(3) al art.44 stabilește situațiile în care viza de lungă ședere pentru angajare în muncă se acordă fără prezentarea copiei avizului de angajare, în cazul unor persoane al căror statut profesional sau al căror titlu în baza căruia exercită dreptul de ședere pe teritoriul României, **constituie garanții suficiente**²,

² a) **străinii al căror acces liber pe piața muncii din România este stabilit prin tratate** încheiate de România cu alte state; b) **străinii care desfășoară activități didactice, științifice** sau alte categorii de activități specifice în instituții de profil acreditate ori autorizate provizoriu din România, în baza unor **acorduri bilaterale**, și **personalul cu calificare specială**, în baza ordinului ministrului educației naționale, precum și străinii care desfășoară **activități artistice** în instituții de cultură din România, în baza ordinului ministrului culturii; c) **străinii care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități solicitate de ministere ori de alte organe ale administrației publice centrale sau locale ori de autorități administrative autonome**; d) **străinii care sunt numiți la conducerea unei filiale, reprezentanțe sau sucursale de pe teritoriul României a unei companii care are sediul în străinătate**, iar la data solicitării nu sunt asociați, acționari sau administratori la o persoană juridică română și, la filiala, reprezentanța sau sucursala respectivă, nu mai există un alt străin care beneficiază de un drept de ședere în acest scop.

astfel încât să nu perturbe piața muncii din România și să nu pună în pericol spațiul de libertate, securitate și justiție al Uniunii Europene, neprezentând un risc de imigrație ilegală. În antiteză, prestarea unei activități salariate temporare de către un străin, etnic roman, pe o durată destul de lungă – cel mult un an - fără ca angajatorul să fi obținut **un aviz de angajare** - definit, la art.2 alin.(1) lit.c) din Ordonanța de urgență a Guvernului **nr.25/1997**, ca **documentul oficial eliberat de către Inspectoratul General pentru Imigrări**, care atestă dreptul unui angajator de a încadra în muncă un străin pe o anumită funcție - nu prezintă aceleași garanții.

În acest context, precizăm că avizul de angajare se eliberează de Inspectoratul General pentru Imigrări, după verificarea unor condiții generale și a unor condiții speciale, în funcție de tipul de lucrător. **Condițiile generale** prevăzute la art.4 alin.(2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/1997 sunt:

a) **angajatorul** persoană juridică, persoană fizică autorizată sau întreprindere individuală **desfășoară pe teritoriul României activități compatibile cu funcția pentru care solicită încadrarea în muncă a străinului;**

b) **angajatorul are achitate obligațiile către bugetul de stat pe ultimul trimestru, anterior depunerii cererii;**

c) **angajatorul nu a fost condamnat definitiv pentru o infracțiune prevăzută de Codul muncii ori pentru o infracțiune contra persoanei săvârșită cu intenție, prevăzută de Legea nr.286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul penal;**

d) **angajatorul nu a fost sancționat potrivit art.36 alin. (1) din prezenta ordonanță, art.260 alin.(1) lit.e) din Codul muncii sau potrivit art.9 alin.(1) lit.a) din Hotărârea Guvernului nr. 500/2011 privind registrul general de evidență a salariaților, cu modificările ulterioare, în ultimii 3 ani anteriori depunerii cererii;**

e) contingentul anual pe tipuri de lucrători nou-admiși pe piața forței de muncă stabilit potrivit prevederilor art.29 alin.(1) nu a fost epuizat;

f) străinul pe care angajatorul intenționează să îl încadreze în muncă îndeplinește condițiile prevăzute la art. 6 alin.(1) lit. a), e), g) și

h), art.11 și art.27 alin.(2) lit.c) și e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **și nu se află în vreunul dintre cazurile de nepermitere a intrării în România** prevăzute la art.8 alin.(1) lit. b)-d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Din cele menționate supra, rezultă fără echivoc și faptul că, la rândul său, angajatorul definit la art.2 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.25/2014³ trebuie să îndeplinească o serie de condiții a căror realizare, în cazul consacării legislative a normei propuse, nu rezultă în ce mod va fi verificată.

7. Cu privire la **titlu**, întrucât intervenția preconizată vizează doar modificarea unui singur element structural al actului normativ de bază, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, propunem următoarea redactare:

„Lege pentru completarea **alin.(2) al art.3** din Ordonanța Guvernului nr.25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România”.

8. La **partea introductivă a articolului unic**, pentru o completă informare asupra Ordonanței Guvernului nr.25/2014, după menționarea publicației, se va introduce sintagma „**aprobată prin Legea nr.14/2016**”.

9. În plus, față de cele precizate la pct.5 supra, semnalăm că norma propusă pentru **lit.n) a art.3 alin.(2)** este insuficient exprimată sub aspectul determinării categoriei de beneficiari: „străini, etnici români, care sunt cetățeni ai Republicii Moldova și ai altor state în care există comunități românești semnificative – Ucraina, Serbia, Albania”. Cu privire la sintagma „etnici români”, precizăm că aceasta nu cunoaște definire la nivelul legislației naționale. Totodată, menționăm că nu sunt determinate elementele de stabilire a originii românești pentru identificarea etnicului, precum și criterii de raportare, pentru nivelul gradului de rudenie al subiectului raportării cu un cetățean român devenit cetățean al unui stat terț, apartenența la

³ a) **angajator** - persoana juridică sau persoana fizică cu sediul social ori profesional, respectiv domiciliul în România ori filiala din România a unei persoane juridice străine cu sediul în străinătate, care încadrează în muncă un străin în condițiile Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul muncii;

cultură română – modalitatea de probare, nivelul de cunoaștere a limbii române și altele asemenea.

De asemenea, prin utilizarea sintagmei „comunități românești semnificative” nu este stabilit un element precis, neechivoc pentru determinarea cadrului beneficiarilor.

Precizăm că o altă neclaritate este determinată de utilizarea conjuncției „și” în expresia „care sunt cetățeni ai Republicii Moldova și ai statelor în care există comunități românești semnificative”, fapt de natură a crea incertitudini cu privire la tipul de cetățenie a beneficiarului, respectiv etnicul român cu dublă cetățenie.

În propunerea legislativă analizată, nu este stabilit dacă „străinii, etnici români” au reședință pe teritoriul României.

Întrucât o astfel de formulare nu este adecvată limbajului normativ, precum și pentru respectarea art.38 alin.(1) din Legea nr. 24/2000, republicată, modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „Textul articolelor trebuie ..., să prezinte norma instituită fără explicații sau justificări.”, este necesară eliminarea sintagmei „-Ucraina, Serbia, Albania etc.-”.

În concluzie, pentru respectarea **art.6 alin.(1)** din Legea nr. 24/2000, republicată, modificările și completările ulterioare, *„Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului”*, fiind necesară reanalizarea și reformularea textului propus pentru lit.n) a art.3 alin.(2), urmând a fi asigurată și respectarea prevederilor incidente din dreptul Uniunii Europene.

În acest context, mai precizăm că, în **Decizia nr.283 din 21 mai 2014**, Curtea Constituțională a reținut faptul că *„în jurisprudența sa, s-a mai pronunțat cu privire la critici de neconstituționalitate raportate la art.1 alin.(5) din Constituție prin prisma încălcării Legii nr.24/2000. Astfel, în privința incidenței normelor de tehnică legislativă în cadrul controlului de constituționalitate, Curtea a mai arătat că deși ele „nu*

au valoare constituțională, [...] prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, **respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară**" (Decizia nr.26 din 18 ianuarie 2012, Decizia nr.681 din 27 iunie 2012, Decizia nr.447 din 29 noiembrie 2013 sau Decizia nr.448 din 29 octombrie 2013). De aceea, „**nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii**" (Decizia nr.26 din 18 ianuarie 2012 și Decizia nr.448 din 29 octombrie 2013”.

dr. Dragos ILESCU

București

Nr. 536/6.06.2014.

O.G. nr. 25/2014

M. Of. nr. 640/30 aug. 2014

Ordonanță privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România

aprobată prin

L. nr. 14/2016

M. Of. nr. 48/21 ian. 2016

în cuprinsul actelor normative și tratatelor în vigoare, prin sintagmele "permis de muncă" și "autorizație de muncă" se înțelege "aviz de angajare" sau "aviz de detașare", după caz.

- 1 rectificare M. Of. nr. 660/8 sep. 2014 *rectifică art. 41 pct 63*
RECTIFICARE
- 2 rectificare M. Of. nr. 846/20 nov. 2014 *rectifică art. 41 pct. 77*
RECTIFICARE
- 3 aprobată prin L. nr. 14/2016 M. Of. nr. 48/21 ian. 2016
Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România
- 4 modificări prin O.G. nr. 25/2016 M. Of. nr. 670/31 aug. 2016 *modifică art. 2 alin. (1) lit. b), d), g) și j), art. 3 alin. (2) lit. i), art. 4 alin. (2) lit. a), art. 5 alin. (1) lit. c), art. 11 alin. (1), art. 11 alin. (2) lit. a), art. 12 alin. (1) și (4), cap. III cu art. 20 - art. 27_5, art. 31 lit. c), art. 34 alin. (1), art. 35 lit. a), art. 36 alin. (1), art. 37 alin. (1), art. 40 alin. (4); introduce lit. q) - v) la art. 2 alin. (1), alin. (3) - (6) la art. 2, lit. m) la art. 3 alin. (2), alin. (4) - (6) la art. 3, alin. (3) la art. 11, art. 12_1, art. 17_1, alin. (2) la art. 19, alin. (2_1) și (2_2) la art. 28, lit. d) și e) la art. 35, alin. (3) la art. 36, alin. (4) la art. 37, după art. 44 se introduce mențiunea privind transpunerea normelor Uniunii Europene*
Ordonanță pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor
aprobată prin L. nr. 116/2017 M. Of. nr. 403/29 mai 2017
- 5 modificări prin L. nr. 116/2017 M. Of. nr. 403/29 mai 2017 *aprobă O.G. nr. 25/2014*
Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 25/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor

536